

Forfatter: Kidde, Harald

Titel: Udrag fra Helten

Citation: Kidde, Harald: "Helten", i Kidde, Harald: *Helten*, Gyldendal, 1926, s. 76. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kidde03-shoot-idm139975277950224/facsimile.pdf> (tilgået 17. september 2021)

Anvendt udgave: Helten

Han krøb op på en Klippe, der rejste sig som et gråt Horn af Lyngen, og klynget fast i Stenen højest oppe så han i de mange Mile sorte Skove dybt, dybt nede den grønne Spalte, der var Gutachs Løb og Dal, ja måske han endog fandt Niederwasser hvide Kirketårn som en Nål.

Eller han øjnede langt, langt borte, svævende over det sorte Skovhav som en Kæde af skinnende Skyer, Alpernes Snetinder og skælvede på sin Klippe som for Guds Åsyn, for Paradisets Rige.

Og ved Windeckfelsen, hvor Vandene skiftes, og de næsten udslettede Fodspor i Vest løb ned mod Reichenbachthal og i Øst mod Oberes Gutach, knælede han i Blåbærrisene for det ældgamle Krucifix, hvis rustne Bliktag klaprede klagende over den Korsfæstedes skægløse Ansigt, der havde grædt sig hvidt i Årenes Ensomhed og Regn

Om Søndagene gled Kirkevandrenes Skare gennem de smalle, dybe Dale fra den inderste sorte Krog, mellem de natlige Fyrremure, langs de rivende Bække, under de blomstrede Kirsebærtræer, der stod som en sølverne Blomstertåge under Skovene, forbi Engstrimlerne om den voxende Strøm, der bruste over de hvilende Savmøller, ud mod Hoveddalens smaragdgrønne Leje med de aldebrune Gårdes grønsværsdækkede Tage, Kirkeens spidse, hvide Tårn og Borruinerne på de stejle Højder.

I Gutach Nationaldragter kom de, Folkene fra de dybe Skove: Kvinderne i de hvide Særkekærmer med store, sorte Filt hatte med røde eller hvide Ponponer på Hovedet, med folderige, korte Skærter, hvide Strømper og sølvspændede Sko — Mændene i Højtidsdragtens skyggebrede Hat, lange, lilla Fløjlsfrakke, sølvknappede Vest og Knæbenklæder og de høje Stave i Hænderne.

Tavse og alvorlige drog de frem, ranke og magre, med faste Skridt, mod Kirken i Dalen. Langvognene af Kurvefletning kørte imellem dem, ladet med femten til tyve Mennesker, med de svære Heste travende i de metalbeslagne Seletøj med Grævlingeskindene på Åget. Solen strålede over de sorte Skove, og Kirkeklokkerne kaldte fra de dybe Dale.

— Eberhard sluttede og så hen for sig med tunge